

Steenstrup: Seg tillod mig ved denne Sags 1ste Behandling at antyde, at jeg antog, at der muligvis kunde fremkomme Wædringsforslag til 2den Behandling. Dette har imidlertid været under Overveielse i Lønningssubvalget, da det ærede Thing vil se, at det ikke kan negtes, at Forgølsen af Hof- og Stadsrettens Medlemmer jo spiller en vis Rolle med Hensyn til det Spørgsmaal, der foreligger angaaende Lønningsforhøielse til de paagjældende Dommere. Man har i Udvalget haat det under Overveielse, og der fandtes der en ikke ringe Tilbøielighed til at forsøge Overdommernes Lønninger, men vel at mærke under visse Rauteiler; man ønskede gjerne at tage under Overveielse mulig at give andre Regler for Domsmagten paa det paagjældende Sted. Nu er Sagen den, at der er 16 Dommere, og der findes 19, men Forholdet er jo ikke, at alle de paagjældende, og heller ikke, at de fleste Dommere dømmes i alle Sager, men Forholdet er, at et Mindretal, nemlig 5, er det højeste Antal, der dømmes i nogen Sag, medens der er Sager, hvor der kun er 3 Dommere eller endog kun 1 Dommere. Man kan altsaa faae en Dom fra Overretten, hvor der for Dommens Udsald har været 3 Dommere, og man kunde jo saaledes tænke sig det Tilfælde, at der af de 16 Dommere eller rettere af de 17 Dommere, thi Justitiarius er jo den 17de, er et Mindretal af 3 Dommere, der har gjort Udslaget, medens de andre 14 ikke have dømt. Det er Noget, der kan tænkes, jeg siger ikke, at det sker, men det er Noget, der kan forekomme; det sker imidlertid ofte, at en Dom fældes, hvor der staar 3 Dommere imod 2. Det er i og for sig ikke det heldigste Forhold, men jeg vil gjerne indrømme, at det kan have sine Banskkeligheder at fastsætte, at Dommernes Antal skal være højere, f. Ex. 7. Paa den anden Side tror jeg imidlertid man maa indrømme, at det er et billigt Krav fra Publikums Side, at det veed, hvem de Dommere ere, der have dømt i en Mandts Favour eller Disfavour, om der er et Flertal, om der har været Enstemmighed, om der har været et Mindretal, eller hvem der bærer Dommen; det veed man ikke. Man kan faae at vide, hvilke 5 Dommere der har fældet Dommen, idet man naturligvis kan bestille en Akt, og under Akten staa jo Navnene, men man kan kun ad Omveie faae sig at vide, om der har været Dissens. Naar en Mand vil beslutte sig til at appellere en Dom, er det baade rimeligt og billigt, at han faar at vide, om alle 5 Dommere have været enige, eller om de have staaet 3 mod 2; det har Meget at sige, og det har ogsaa Meget at sige, at han faar at vide, inden han vil appellere, hvilke Dommere der har været for, og hvilke der har været imod. Disse Overveielser, navnlig den Omstændighed, at der som sagt er en ikke ringe Tilbøielighed til at forsøge Lønningerne, have gjort, at man fra flere Sider i Løn-

ningsudvalget har ønsket dette Lovforslag henvist til et Udvalg. Nu kan jo Spørgsmaalet være, om Sagen skal henvises til Lønningssubvalget eller til et andet Udvalg. Man veed jo meget godt, at Lønningssubvalget ikke fra alle Sider her i Salen har den allerhøjeste Forudsætning for Liltro, og vi bryde os egentlig i Lønningssubvalget heller ikke saa meget om, at det skulde henvises til Lønningssubvalget, idet man jo ogsaa kunde tænke sig det henvist til Retsreformudvalget. Seg skal erklære, at, hvis den ærede Formand for dette Udvalg (Goss) skulde nære noget Ønske om, at denne Sag blev henvist dertil, skal jeg ikke have noget Særligt derimod, og jeg tror heller ikke, at noget andet Medlem af Lønningssubvalget vil have Noget derimod. Man ønsker som sagt en Prøvelse af Forslaget, og jeg tror ikke godt, at denne vil kunne foregaa paa andre Steder end i et af disse to Udvalg, ialtfald ikke i et særlig nedsat Udvalg, der jo vilde komme til at staa i en løstlig Stilling til disse to forud nedsatte Udvalg, der egentlig have med denne Sag at gjøre. I Henhold til, hvad jeg her har udtalt som en Anskuelse, der næres fra flere Sider i Lønningssubvalget, skal jeg altsaa slutte med at foreslaa en Standsnings af nærværende Sags 2den Behandling og dette Lovforslags Henvisning til Lønningssubvalget.

Goss: Seg vilde unegtelig have anset det for naturligere, om dette Lovforslag var gaaet gennem Thinget uden Henvisning til Udvalg, og jeg er ikke sikker paa, at de Retsmønstre, som bleve udtalte af det ærede Medlem, ere enten gjennemførlige, eller at de passende kunne sættes i Forbindelse med dette Lovforslag. Men paa den anden Side skal jeg ikke misfælde, at Lønningssubvalget, idet det behandler Lovforslag om Lønninger ved Retterne, jo til en vis Grad behandler organisatoriske Spørgsmaal, nemlig forsaavidt angaar Tallet af Dommere, og fra dette Synspunkt kan jeg ikke negte, at det kan have nogen Berettigelse at henvise dette Lovforslag til Lønningssubvalget. Under alle Omstændigheder mener jeg, at skal Forslaget overhovedet henvises til et Udvalg, bør det være til Lønningssubvalget trods det, at det ikke er sammensat med særlige Hensyn til at bedømme og vurdere egentlig juridiske Spørgsmaal, og ikke til Udvalget, der er nedsat angaaende Retsreformen, idet jeg ikke kan betragte de Spørgsmaal, der kunne sættes i Forbindelse hermed, og som det ærede Medlem antydede, for at være af den Art, at det passende og naturlig kunde være en Opgave for Udvalget om Retsreformen at beskjæftige sig med dem. Skal Sagen overhovedet henvises til et Udvalg, maa det unegtelig blive Udvalget for Lønningslovene, og jeg skal altsaa anbefale, at Lovforslaget henvises til Lønningssubvalget, forsaavidt Thinget ikke skulde mene, at